

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 12. De cognatione legali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

8. Dirimit verò cognatio spiritualis matrimonium postea contractum dumtaxat. *c. Penitentiis h. t. d. c. 1. eod. in 6.* non verò antea contractum, si superveniat, *c. Si vir 2. h. t.* Nam n. c. ulum aliud impedimentum dirimit matrimonium antea legitime contractum, licet usum ejus, id est, petitionem debiti impedire possit. Si quis enim filiam suam baptizet scienter, extra calum necessitatis, non potest ab uxore sua debitum petere, licet reddere teneatur, *d. cap. 2.* Et licet aliquando separatio concubitus conjugum ob id indicta fuerit, *can. 1. xxx. q. 1.* tamen id postea fuit reformatum, *can. Nofco. can. Dicitur d. loco.*

TITULUS XII.

De cognatione legali.

1. Quae dicatur Cognatio legalis.
2. Impedit contrahi matrimonium & dirimit contractum inter ascendentes & descendentes.
3. Inter collaterales tantum durante adoptione.
4. Inter fratres adoptivos eorumque liberos, & similes consistit matrimonium.

Cognatio legalis est proximitas per adoptionem alicujus proveniens: Inde appellationem hanc sortita, quod primum à legibus civilibus inventa & inducitur sit, *§. Sed si quia. Institus de nuptiis.* deinde à sacris Canonibus accepta & approbata, *c. unico h. t. can. Ita diligere xxx. q. 3.*

2. Hæc non solum impedit matrimonium contrahi, sed etiam postea contractum dirimit. Et quidem in infinitum inter eos, qui per adoptionem sibi parentum liberorumque loco esse cœperint: Veluti inter adoptantem & adoptatum, ejusque liberos seu descendentes: Inter adoptantem & uxorem adoptati, quæ est illi instar nurus: Ac rursus inter adoptatum & uxorem adoptantis, quæ illi est instar novercæ, *d. can. Ita diligere, l. Adoptivus 14. l. Quin etiam 55. D. de ritu nupt. Ad eod. ut ne quidem dissoluta per emancipationem adoptione contrahere valeant, quia in nuptiis contrahendis non tam spectandum quid liceat, quàm quod honestum est, naturale scilicet Jus, sola honestate ac solo pudore constans, *d. l. Adoptivus §. 2. in fine l. Semper 197.**

D. de & I. honestum autem non est, ut qui parentum loco fuerunt, vel sunt, contrahant cum iis, qui fuerunt vel sunt loco liberorum.

3. In aliis verò, qui per adoptionem parentum liberorumque locum non obtinent, sed fratrum sororumve & aliter venientium, veluti inter filios naturales adoptantis, in ejus potestate existentes, & adoptatum, impedit quidem & dirimit matrimonium hæc cognatio, sed eo usque tantum, donec manet adoptio, *l. 17 D. de ritu nupt. d. c. unico h. t.* ubi dicitur, inter filium legitimum & sororem adoptivam nuptias consistere non posse, quamdiu durat adoptio: Nam verba illa, consistere non posse, inveniunt satis, dissolvendum esse matrimonium, vel permanere non posse. Addit, quod verbum, potest, præposita negatione tollat potentiam & reddat actum nullum, *Gloss. inc. 1. de R. l. in 6.* Ratio est, quia honestas non patitur, ut quis cum sorore, licet adoptiva, matrimonium contrahat, quamdiu durat adoptio, quæ imitatrix est naturæ. Quæ dissoluta, sive per mortem adoptantis, sive per emancipationem, cum non sint amplius fratres & sorores, tamquam cessante causa, cessat hæc prohibitio, ut & durante ea durat, cum sit ob interpretativam tantum filiationem, ex adoptione provenientem. Secus atque in quasi ascendentibus & quasi descendentibus, quia reverentiâ, quam debet adoptatus, cum sua uxore & suis descendentibus, adoptanti, ejusque uxori, est perpetua, & proinde perpetua etiam prohibitio.

4. Cæterum inter adoptantem & adoptivi parentes, itemque inter fratres sororesve adoptivos, id est, adoptatos ab eodem parente, potest consistere matrimonium, quia inter eos nullo jure cognatio inducitur reperitur. Nam *d. c. unico h. t.* loquitur de vera filia patris adoptantis, quæ inceptit esse soror adoptivi fratris, filii scilicet adoptati à suo legitimo patre.

A fortiori etiam filii duorum fratrum adoptivorum, & rursus filia illegitima adoptantis & adoptatus matrimonio jungi possunt, ob eandem rationem, quia si cognatio hæc inter filios legitimos & adoptivos cesset, soluta patria potestate, minus etiam eadem contrahitur, ubi filius & filia talis est, ut non sit in patria potestate, qualis est illegitimus.

Non obstat *d. canon. Ita diligere xxx. q. 3. ubi*

Ggg 2

dici.

dicitur inter eos, qui natura, & eos, qui adoptione filii sunt, non contrahi matrimonium quia ibi per filium naturalem intelligitur legitimus, diciturque natura filius, sive naturalis, non ut distinguatur à legitimo, sed à spirituali.

Non obstat etiam, quod filius illegitimus non possit contrahere cum consanguineis sui patris, unde sequi videbatur, quod nec cum adoptiva ipsius filia; quia prius sit propter vinculum naturale consanguinitatis cum patre, ejusque consequenter consanguineis. Jam autem cum adoptivus nullum est vinculum naturale, sed civile dumtaxat; & hoc quidem cum cesset, soluta patria potestate, non contrahitur inter eos matrimonium, quia in patriam potestatem non transeunt. Ob hanc eandem causam potest pater adoptans contrahere cum filia filiae suae adoptivae, quia cum hac non sit in potestate matris, non potest transire in potestatem adoptantis matrem. Videamus de his latius Sanchez de *matrim. lib. 7. dist. 63.*

TITULUS XIII.

De eo, qui cognovit consanguineam uxoris vel sponsae suae.

1. Affinitas orta ex copula illicita, solvit sponsalia de futuro.
2. Non etiam sponsalia de presenti.
3. Incestus impedit exactionem debiti, & contrahi aliud matrimonium.
4. Non tamen ex parte viri, sed & uxoris, incestum committentis.
5. Ad quo usque ad secundum affinitatis gradum, ex decreto Cons. Trid.
6. Incestus tamen formalis sit oportet & consummatus.
7. Differentia inter incestum cum consanguineam uxoris & sponsae.

1. **C**Un duobus superioribus Titulis actum sit de cognatione spirituali & legali, ordo postulat, ut de cognatione carnali seu natura-

li ageremus, verum visum fuit, non importunum, si prius satisfaceret dubio de his impedimentis, quae quidem tunc, cum sponsalia vel matrimonium inter aliquos contraherentur, nulla erant, sed postmodum inter eosdem contractis jam sponsalibus vel matrimonio, supervenerunt; cujusmodi est affinitas, cognatio, quae oritur ex copula habita cum consanguinea uxoris: De hac enim dubitari etiam poterat, utrum impediret & dirimeret matrimonium.

Si quis igitur cognoverit consanguineam sponsae suae de futuro, ejusmodi sponsalia de futuro legitime contracta dissolvuntur, neque illi eandem sponsam suam, vel etiam aliam licet uxorem ducere, potestque illa impunè aliter nubere, *c. Ex litteris 8 cum c. seq. & ult. h. t.*

Dixi, vel etiam aliam, quia hujusmodi fornicatio cum consanguineis sponsae non solum impedit contrahi matrimonium cum sponsa, sed etiam cum alia, ut patet ex *c. 2. h. t. ibi. Quod si matrem sponsae suae cognoverit, & sponsa nunquam carnaliter adhaesit, &c. poterit ex dispensatione cum alia matrimonium contrahere*; Nam in textu illo intelligit necessariò Pont. sponsam de futuro, & non de praesenti, quia tunc ne quidem posset ex dispensatione cum alia contrahere, cum qua tamen posse contrahere dicitur, nempe solutis jam sponsalibus de futuro, ob contractam cum sponsa affinitatem ex copula cum ejus matre. Hoc tamen impedimentum non est perpetuum, sed temporale, quamdiu scilicet vivit complex delicti, cum quo incestus ille contra publicam honestatem commissus est: Nam nec complex, vivente sponso, nec sponso, vivente complice, poterit ullum matrimonium inire. Altero autem vita functo poterit superstes liberè ad nuptias transire, *juxta text. in c. Duo pueri 12 sup. de sponsal. impub. ibi, nevir, vivente altero, dabitur licentia contrahendi*. Et hoc ne delictum, quod contra publicam honestatem ortum ex sponsalibus, accedendo ad sponsam consanguineam commisit, maneat impunitum. Ideò ad tempus dumtaxat inducitur hoc impedimentum, quia non est propriè incestus, nec tantum crimen, quantum cum consanguinea vel affine committitur.

2. Dixi etiam, sponsae de futuro; quia si quis cognoverit consanguineam sponsae suae de pra-